

ÚKP

Az 1795-ben alapított Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja

Következő számunk (katalógus) megjelenik:

2013. március 11.

lapzártá:

2013. február 22.

Felelős kiadó
Lafferton Kálmán

Főszerkesztő
Pécsi Györgyi

Felelős szerkesztő
Szabó Tibor Benjámin

Szerkesztőbizottság
Kányádi Sándor
Tandori Dezső
Tőzsér Árpád

Kiadja:
Lafferton és Társa Kft.

Szerkesztőség:
1043 Budapest, Bocskai utca u. 26.
Tel.: 210-9933, 210-9934
Fax: 210-9935
E-mail: ujkonyvpiac@ujkonyvpiac.hu
www.ujkonyvpiac.hu

Terjesztik:
könyvkereskedések,
könyvtárak, hírlapárusok,
illetve előfizethető a szerkesztőségben

Nyomás:
Pauker Nyomda
Felelős vezető:
Vértes Gábor igazgató

HU ISSN 1215-5551

A lapban megjelent írások nem feltétlenül egyeznek a szerkesztőség véleményével. Az írások tartalmáért a szerzők vállalják a felelősséget.
A lapban megjelent hirdetések tartalmáért a kiadó felelősséget nem vállal.

Üdvözlét az Olvasónak!

„Itt a farsang, áll a bál, / keringőzik a kanál.” Még nincs böjt. Buli van ezerrel. És a heje-huja vigalom idején a könyves világ is ébred a hibernációból, jönnek az első fontos címek, néhány napja megnyitott a Mezőgazdasági Könyvhónap. A kínai asztrológia szerint a fekete kígyó éve kezdődött. Bár a könyvesek között arról hallani, 2013 Magyarországon inkább az *amazonok* éve lehet.

A téli könyvvásár eredményei alapján úgy tűnik, a könyvpiac meredek zuhanása megállt. Ez biztató hír. Sajnos, nagyon mélyen állt meg, és egyetlen piaci szereplő sem prognosztizál jelentős bővülést. Ráadásul öt évig tartott a dekonjunkció, miközben a kiadók nem a kereslet csökkenésével arányban fogták vissza a megjelenő címek számát, a példányszámokat. Sőt, egészen a legutóbbi időig alig történt meg a termelési volumen mérséklése – szinte mindenki előre menekült. Öt évig. Az eredmény egy klasszikus szerkezetű túltermelési válság, a kinyomott könyvpéldányok egyre nagyobb hányada tölt hónapokat, éveket a drámai méretűre duzzadt raktárakban, a bevételek kiesnek, a források elfogynak. Valameddig lehet görgetni a veszteségeket, őrizni a konszolidálhatatlan méretű készleteket. A végtelenségig aligha.

Nem vélemény kérdése, ténykérdés, hogy az országnak nincs szüksége ennyi könyvre. Furcsa ezt leírni. Mert mi, olvasók, könyvszerető emberek azt gondoljuk, hogy minden egyes könyvre szükség van, mindegyik betölt egy küldetést. Megváltoztatja valakinek az életét vagy azt, hogy milyennek látjuk a világot, az emberi természetet. Ha csak egy is közülük nem lenne – szegényebbek lennénk.

Szép, romantikus gondolat, nekem nagyon tetszik. De hát, ebből a romantikából most már szinte kizárólag a raktári rendszerek fejlesztői és az egerek profitálnak.

Vélhetően év végére kevesebb könyv lesz a boltokban, mint most van. Rajtunk, vásárlókon múlik, hogy ez a szűkebb kínálat sokszínű tud-e maradni. Amit megvesznek, keresnek, az nem fog eltűnni.

A következő nemzedéket pedig vissza kell vezetni az internetes hypertextektől a könyvekhez, újságokhoz, folyóiratokhoz. Ezt szolgálja a *Té is olvasol, ugye?* című olvasásnépszerűsítő program, érdemes követni, például az ÚKP honlapján. Kellene az ilyen kezdeményezések. Hogy változzék valami. Mielőtt a nagy mulatozásnak – sírás lesz a vége.

Pécsi Györgyi

felelős szerkesztő